

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sfk/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200254
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1019200254.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a Mgr. Petra Macha, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): HYDINA SLOVENSKO s.r.o., so sídlom Lieskovská cesta 23/640, Lieskovec, IČO: 45 300 950, právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, 821 09 Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102496756/2018 zo dňa 6. decembra 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/29/2019-188 zo dňa 26. júla 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (ďalej aj „správca dane“) dňa 24.08.2018 vydal v zmysle § 91 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a poplatkov (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Daňový poriadok“) daňovú exekučnú výzvu č. 101662081/2018, v ktorej žalobcovi oznámil, že na základe exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 101542262/2018, zostavený správcom dane z evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 09.08.2018 vo výške 392 288,81 €, začal v súlade s § 90 ods. 1 Daňového poriadku daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 101635041/2018 zo dňa 21.08.2018 na vymoženie daňového nedoplatku. V predmetnej daňovej exekučnej výzve správca dane vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní od doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil daňový nedoplatok vo výške 392.288,81 eur na určený účet správcu dane; správca dane zároveň žalobcu upozornil, že v prípade nezaplatenia daňového nedoplatku vydá daňový exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a v súlade s ust. § 91 ods. 2 písm. i/ Daňového poriadku zakázal žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami zablokovanými na jeho účtoch v bankách. Žalobcu správca dane poučil v zmysle § 108 ods. 5 Daňového poriadku, že na základe príkazu žalobcu poskytovateľa platobných služieb zo zablokovaných peňažných prostriedkov poukážu sumu daňového nedoplatku alebo jeho časti na účet správcu dane uvedený v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania. Proti predmetnej daňovej exekučnej výzve žalobca podal odvolanie.

2. Rozhodnutím č. 102496756/2018 zo dňa 06.12.2018 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku rozhodnutie správcu dane č. 101662081/2018 zo

dňa 24.08.2018 potvrdil s tým, že dôvody, ktoré uviedol žalobca v odvolaní, nespĺňajú podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobca nepreukázal rozpor napadnutej daňovej exekučnej výzvy s ustanovením § 91 Daňového poriadku a rovnako nepreukázal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu a neuviedol ani iné dôvody, ktoré by preukázali nesprávnosť alebo nezákonnosť vydanéj napadnutej daňovej exekučnej výzvy.

II. Konanie na správnom súde

3. Žalobou dňa 18.02.2019 elektronicky doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) sa žalobca domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa a vrátenia veci správcovi dane na ďalšie konanie. Žalobca súčasne s podaním žaloby navrhol, aby súd uznesením priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa ust. § 185 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

4. Rozhodnutie žalovaného považoval žalobca za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, žalovanému vytýkal, že sa dôsledne nezaoberal námietkou žalobcu, a síce, že žalovanému boli blokované prostriedky spolu vo výške približne 4.000.000,- eur, a to aj napriek skutočnosti, že sú zadržované nad rámec zákona a žalobcovi bolo absolútne znemožnené plnenie jeho zákonných povinností. Žalovaný napadnuté rozhodnutie vydal bez náležitého vyhodnotenia zisteného skutkového stavu, čo vyplýva nielen z odôvodnenia jeho rozhodnutia, ale aj zo spôsobu, akým žalobca namieta proti záverom správcu dane. Žalovaný i správca dane nijakým spôsobom nezohľadnili čiastočnú úhradu daňového nedoplatku žalobcom a nevysporiadali sa s ňou, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie podľa žalobcu nepreskúmateľné.

5. Uznesením č. k. 5S/29/2019-67 zo dňa 18.07.2019 správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zo dňa 18.02.2019 zamietol, následne uznesením č.k. 5S/29/2019-154 o opätovnom návrhu žalobcu rozhodol tak, že správnej žalobe priznal odkladný účinok, a to až do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej. Rozsudkom č. k. 5S/29/2019-188 zo dňa 26.07.2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

6. Správny súd v napadnutom rozsudku v súlade s § 140 SSP poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave vydaný vo veci vedenej pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S/186/2019 zo dňa 18.06.2020. Konštatoval, že vo vzťahu k žalobcovi orgány verejnej správy viacerými samostatnými rozhodnutiami rozhodli vo vzťahu k početným daňovým nedoplatkom o vydaní exekučných výziev, ktoré boli predmetom konania na Krajskom súde v Bratislave a poukázal na konania vedené pod sp. zn.: 5S/138/2019, 6S/156/2019, 6S/222/2019, 6S/137/2019, 2S/50/2019, 1S/27/2019, 1S/160/2019, 1S/21/2019, 1S/41/2020 a 6S/186/2019, pričom konkrétne v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/186/2019 súd rozhodol rozsudkom dňa 18.06.2020 tak, že správnu žalobu zamietol a kasačnú sťažnosť žalobcu voči predmetnému rozsudku kasačný súd rozhodnutím sp. zn. 8Sžfk/81/2020 zo dňa 30.06.2021 zamietol. Predmetom konania sp. zn. 6S/186/2019 boli totožné žalobné námietky, ako sú vymedzené v konaní vedenom pod sp.zn. 5S/29/2019, smerujúce voči obdobnému rozhodnutiu žalovaného a tieto námietky správny súd v napadnutom rozsudku zopakoval. S poukazom na totožnosť predmetu konania, vymedzenú totožnosťou žalobných námietok, smerujúcich voči obdobnému rozhodnutiu žalovaného, správny súd, stotožňujúc sa s už vysloveným právnym názorom vyjadreným v rozsudku vydaným vo veci vedenej pod sp. zn. 6S/186/2019 poukázal na jeho odôvodnenie, citujúc jeho relevantnú časť od bodu 23 po bod 33 odôvodnenia. V citovanom rozhodnutí krajský súd zhrnul, že daňové exekučné konanie je vykonávacím konaním, v ktorom sa vymáha daňový nedoplatok a že jednotlivé úkony správcu dane v štádiu daňového exekučného konania v zásade nie je možné kvalifikovať ako rozhodnutia preskúmateľné v správnom súdnictve podľa Správneho súdneho poriadku. Zároveň však s poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 2Sžf/63/2016, 3Sžf/77/2012, 5Sžf/66/2012, 2Sžf/65/2012) zdôraznil, že daňová exekučná výzva nemá výlučne len charakter procesného rozhodnutia, ale spôsobuje aj hmotnoprávne následky tým, že obmedzuje dispozičné právo povinného subjektu nakladať so svojím majetkom, v nadväznosti na čo podlieha daňová exekučná výzva súdnemu prieskumu v obmedzenom rozsahu. Zákonnosť daňovej exekučnej výzvy preskúmava správny súd v rozsahu dôvodov uvedených v § 91 ods. 5 Daňového poriadku a musí ísť o okolnosti, ktoré nastali po právoplatnosti exekučného titulu. Krajský súd opísal postup správcu

dane pri začatí daňového exekučného konania, ku ktorému dochádza vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania doručovaného osobám užívajúcim, evidujúcim, nakladajúcim alebo spravujúcim majetok daňového dlžníka, napr. bankám. Krajský súd zosumarizoval obsah príslušného rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania vydaného v danej veci, dávajúc do pozornosti, že toto rozhodnutie obsahuje informáciu, že na základe príkazu daňového dlžníka poskytovateľa platobných služieb poukážu sumu daňového nedoplatku alebo jeho časti na účet správcu dane. Krajský súd konštatoval, že správca dane pri vydaní rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania rešpektoval všetky ustanovenia zákona a zdôraznil, že správca dane umožnil žalobcovi nakladať s finančnými prostriedkami, a to pokiaľ ide o dispozičný úkon samotnej úhrady exekvovaného daňového nedoplatku. Zosumarizoval obsah napadnutého rozhodnutia správcu dane - daňovej exekučnej výzvy a skonštatoval splnenie zákonných podmienok pre jej vydanie. Konštatoval, že správca dane rovnako pri vydaní napadnutej daňovej exekučnej výzvy postupoval v súlade so zákonom. V daňovej exekučnej výzve správca dane zrozumiteľne vysvetlil dôvod vydania tohto rozhodnutia a v súlade s ust. § 91 ods. 2 písm. e/ Daňového poriadku konkretizoval výšku daňových nedoplatkov podľa exekučného titulu (výkazu daňových nedoplatkov), na podklade ktorého sa daňové exekučné konanie začalo. Podľa krajského súdu v daňovej exekučnej výzve správca dane zrozumiteľne vysvetlil dôvod vydania tohto rozhodnutia a vyzval žalobcu k dobrovoľnému plneniu daňového dlhu. Neobstojí preto námietka žalobcu, že z daňovej výzvy nie je zrejme na akom základe začal správca dane daňové exekučné konanie ani námietka žalobcu, že mu bolo na jednej strane zakázané nakladať s prostriedkami na bankových účtoch, a teda i uhradiť jeho dlh. K námietke žalobcu, že sú mu blokované finančné prostriedky vo výške 4 000 000,- € krajský súd uviedol, že táto skutočnosť z administratívneho spisu nevyplýva a rozhodnutia daňových orgánov týkajúce sa exekučnej výzvy napadnuté žalobou ukladajú príkazy a obmedzenia len vo výške exekvovanej sumy. Krajský súd zhrnul, že v prejednávanej veci nenastali okolnosti, spôsobujúce zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo brániace jeho vymáhateľnosti a rovnako tak neexistujú žiadne iné dôvody, pre ktoré by daňová exekúcia bola neprípustná.

7. K námietke žalobcu, že dodatočne ním poukázaná suma vo výške 226 532,12 € odporuje tvrdeniu žalovaného o tom, že sa vyhýba plateniu svojich daňových povinností ako aj to, že žalovaný ani správca dane túto skutočnosť v preskúmaných rozhodnutiach nijako nezohľadnili ani sa s ňou nevyšporiadali, správny súd v bode 13 napadnutého rozsudku uviedol, že táto námietka žalobcu nezodpovedá obsahu administratívneho spisu ani napadnutému rozhodnutiu, keďže túto skutočnosť zohľadnil správca dane vydaním rozhodnutia číslo 101781713/2018 zo dňa 10.09.2018, ktorým bolo v uvedenej časti daňové exekučné konanie zastavené a zároveň žalovaný sa s touto skutočnosťou náležite vyšporiadal v napadnutom rozhodnutí na str. 3 predposledný odsek. Ani táto námietka žalobcu tak podľa správneho súdu nespôsobila nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

8. Žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozsudok správneho súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správcu dane a vec vráti správcovi dane na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že žalovaný a správca dane si neobstarali dostatok podkladov potrebných pre rozhodnutie vo veci, spoľahlivo, presne a úplne nezistili skutočný stav veci, prekročili medze zákonom dovolenej správnej úvahy, rozhodnutie odôvodňovali nezákonným dôkazným prostriedkom, nevydali rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi, nevydali rozhodnutia obsahujúce zákonom predpísané náležitosti a procesne nepostupovali v súlade s platným právnym poriadkom. Sťažovateľ namietal, že správny súd uvedené skutočnosti dostatočným spôsobom nevyhodnotil.

10. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že:

- správny súd i správne orgány si neobstarali dostatok potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci a spoľahlivo, presne a úplne nezistili skutočný stav veci,
- zo strany správnych orgánov došlo k prekročeniu medzí zákonom dovolenej správnej úvahy, keď hodnotenie dôkazov nemôže byť ľubovoľné a na dôkazy získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nemožno prihliadnuť. Orgány verejnej správy sa v odôvodnení správnych rozhodnutí nevyšporiadali s námietkami žalobcu ako aj s otázkou, prečo nevykonali všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania,

- vo veci nedošlo k spoľahlivo, presne a úplnému zisteniu skutkového stavu veci a bol porušený princíp dvojinstančnosti konania. Napadnuté rozhodnutia v predmetnej veci trpia nielen vadami nepreskúmateľnosti, ale vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo také zistenie skutkového stavu, ktoré je pre posúdenie predmetnej veci nedostačujúce a obsahuje aj rozpory, ktoré súd nijako neodstránil. Správny súd len jednoducho konštatoval správnosť postupu predchádzajúceho súdneho konania, avšak jeho úlohou je samostatne a nezávisle hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení správneho orgánu.

- v napadnutom rozsudku absentuje vlastné vysporiadanie sa s podstatnými žalobnými námietkami zo strany správneho súdu,

- z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd náležite a objektívne neodôvodnil, prečo neprijal argumentáciu žalobcu a

- napadnutý rozsudok sa v odôvodnení nedostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými a právne významnými skutočnosťami predmetnej veci.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 20.12.2022, zotrúvajúc na svojom rozhodnutí a stotožňujúc sa s právnym posúdením správneho súdu uvedeným v napadnutom rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/29/2019.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

13. Kasačný súd zistil, že právne otázky vznesené sťažovateľom boli kasačným súdom už v obdobných skutkových veciach posúdené, napríklad v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžfk/81/2020 zo dňa 30.06.2021 a v rozsudkoch Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžfk/56/2020 zo dňa 26.05.2022, sp. zn. 10Sžfk/56/2020 zo dňa 28.06.2022, 5Sfk/38/2022 zo dňa 27.04.2023, 1Sfk/88/2022 zo dňa 27.06.2024. Kasačný súd v týchto konaniach zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú. Zohľadniac uvedené skutočnosti kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje na odôvodnenie skôr vydaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžfk/56/2020 zo dňa 28.06.2022, s ktorým sa konajúci kasačný súd stotožňuje a v príslušnom rozsahu ho uvádza:

„Podľa § 453 ods. 1 a 2 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti a kasačnými bodmi, čo znemožňuje kasačnému súdu dotvárať alebo dopĺňať kasačnú sťažnosť. Takáto činnosť by z jeho strany znamenala porušenie rovnosti účastníkov konania. Táto skutočnosť zároveň znamená, že od sťažovateľa sa očakáva zvýšená procesná zodpovednosť za správne vymedzenie kasačnej sťažnosti, pretože zákon kladie na vymedzenie sťažnostných bodov pomerne prísne kvalitatívne nároky (§ 440 ods. 2), čo napokon súvisí aj s požiadavkou povinného zastúpenia advokátom v kasačnom konaní.

Po preskúmaní kasačnej sťažnosti podanej žalobcom kasačný súd musí konštatovať, že všetky uplatnené sťažnostné body boli vymedzené neurčito, nezrozumiteľne a nekonkrétne, čím de facto zabránili kasačnému súdu vykonať riadny kasačný prieskum napadnutého rozsudku a eventuálne sa odchýliť od záverov, ku ktorým dospel krajský súd.

V prvom rade kasačný súd poukazuje na nedôvodnosť kasačnej námietky s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Podľa žalobcu táto námietka mala spočívať najmä v tom, že sa krajský súd náležite nevysporiadal s námietkami žalobcu s poukazom na § 139 ods. 2 SSP, a teda napadnutý rozsudok je tak postihnutý deficitom nespreskúmateľnosti. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými podstatnými a pre vec relevantnými námietkami žalobcu ako aj s tvrdeniami žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplývajú skutočnosti a právne dôvody, ktoré viedli krajský súd k právnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v § 139 SSP. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním

a hodnotením dôkazov, a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi.

Nedôvodná je aj námietka žalobcu, že správne orgány prekročili medze zákonom dovolenej správnej úvahy, ktorá v danom prípade vôbec nemohla byť aplikovateľná. Zo strany orgánov verejnej správy nemohlo prísť k prekročeniu medzí správnej úvahy, nakoľko v procese začatia exekučného konania Daňový poriadok nepripúšťa úvahu pre správcu dane.

K ďalšej námietke žalobcu a to vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačný súd poukazuje na to, že podľa § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ods. 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom. V tomto zmysle kasačný súd upozorňuje na to, že v takomto rozsahu resp. týmto spôsobom dôvod kasačnej sťažnosti a to nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP žalobcom vymedzený nebol.

Pokiaľ ide o ďalší dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP, takisto nie je zrejмый poukaz od akej konkrétnej ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu sa mal správny súd odchýliť.

K námietke týkajúcej sa nezaobstarania si dostatku potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, neúplného zistenia skutkového stavu zo strany správnych orgánov a [...], kasačný súd uvádza, že tieto pochybenia konkretizované neboli. Kasačný súd pritom pripomína, že predmetom konania je daňová exekúcia, kde sa vychádza z vykonateľného exekučného titulu. Z podkladov je pritom zrejmé, že v čase vydávania daňovej exekučnej výzvy a rozhodnutia žalovaného existoval vykonateľný exekučný titul. Kasačný súd preto nerozumie, aké nedostatky v skutkovom stave mal žalobca na mysli. Pokiaľ išlo o nedostatočné preskúmanie stavu blokácie finančných prostriedkov, pre ktorú žalobca údajne nemohol dlh zaplatiť, kasačný súd poukazuje na záver krajského súdu, že blokácia finančných prostriedkov neznemožňovala žalobcovi uhradiť exekvovaný dlh, s čím sa plne stotožňuje aj kasačný súd. Kasačný súd konštatuje, že žalovaný a aj správca dane v predmetnej veci dostatočne a úplne zistili skutkový stav [...]. V kasačnej sťažnosti absentovalo zo strany sťažovateľa, aké ním navrhnuté dôkazy neboli vykonané a v čom pri tomto posúdení krajský súd pochybil.“

Pre úplnosť kasačný súd podotýka, že v správnej žalobe sťažovateľ namietal aj neúčinné doručovanie rozhodnutia o vyrubení rozdielu na DPH, na základe ktorého bol vyhotovený vykonateľný výkaz nedoplatkov ako exekučný titul, na podklade ktorého bola následne vedená daňová exekúcia, vo vzťahu ku ktorej sťažovateľ napadol daňovú exekučnú výzvu a potvrdzujúce rozhodnutie žalovaného správnu žalobou. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa uvedenou námietkou riadne zaoberal, avšak v kasačnej sťažnosti sťažovateľ právne posúdenie tejto vady správnym súdom nijakým spôsobom nenamietal. Z dôvodu viazanosti kasačnými bodmi, ktorá pre kasačný súd vyplýva z § 453 SSP, kasačný súd uvedenú namietanú vadu preto ďalej neskúmal.“

14. V rozhodnutí sp. zn. 5Sfk/38/2022 zo dňa 27.04.2023 kasačný súd navyše doplnil, s čím sa konajúci kasačný súd stotožňuje a v príslušnom rozsahu preto taktiež uvádza: „Kasačnému súdu záverom nedá nespomenúť, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je plná všeobecných formulácií týkajúcich sa povinností správnych orgánov a správneho súdu v súvislosti so zisťovaním skutkového stavu a vydávaním a odôvodňovaním rozhodnutí a tomu zodpovedajúcich rovnako všeobecných konštatácií sťažovateľa, že v danom prípade si správne orgány a správny súd tieto povinnosti nespĺnili. Takéto závery sťažovateľa sú však svojou povahou skôr len všeobecnými ponosmi či vyjadreniami nespokojnosti sťažovateľa s rozhodnutiami správnych orgánov a správneho súdu. V kasačnej sťažnosti takmer úplne absentuje snaha o reakciu na konkrétne závery správneho súdu, prípadne vady napadnutého rozsudku krajského súdu a zistenia správcu dane ako aj žalovaného v predmetnej právnej veci. Navyše kasačná sťažnosť obsahuje opakované duplicitné námietky a s vecou nesúvisiace citácie právnej úpravy (napr. citácia ustanovení SSP týkajúcich sa problematiky správneho trestania, o ktorú v danom prípade vôbec nešlo). Odmysliac si bod I kasačnej sťažnosti obsahujúci zhrnutie priebehu konania, ktorý obsahoval stručný súhrn pre vec príznačných skutočností, podaná kasačná sťažnosť mala povahu paušálneho univerzálneho podania na kasačný súd, ktorý nebol vôbec konkretizovaný na prejednávajúcu vec, a to ani skutkovo ani právne. Kasačná sťažnosť s ohľadom na jej formuláciu je tak hraničná z pohľadu zrozumiteľnosti ako aj (ne)zmätočnosti, že vzbudzuje pochybnosti o cieľi podania, účelovo predlžovať súdne konanie v predmetnej veci bez záujmu o úspech v nej. Kasačný súd preto zvažoval možnosť postupu podľa § 28 v spojení s § 452 ods. 1 SSP, keď môže odmietnuť kasačnú sťažnosť z dôvodu zjavne šikanózneho charakteru alebo ktorou sa sleduje zneužitie práva či jeho bezúspešné uplatňovanie. S ohľadom na celkovú dĺžku kasačného konania však kasačný súd nepristúpil k odmietnutiu kasačnej

sťažnosti a meritórne ju posúdil. V duchu starorímskeho *vigilantibus iura scripta sunt* kasačný súd v predmetnej veci dodáva, že spôsob formulácie kasačnej sťažnosti a vágnosť námietok v nej obsiahnutých sa nepochybne odrazili aj v charaktere a konkrétosti odpovedí, ktoré od kasačného súdu sťažovateľ získal, za čo nesie zodpovednosť práve sťažovateľ (§ 453 ods. 2 SSP).“

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

15. Kasačný súd sa z popísaných dôvodov nestotožnil s námietkami sťažovateľa voči napadnutému rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti, tieto kasačný súd vyhodnotil ako príliš všeobecné a abstraktné, a preto i nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a *contrario* tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní. Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.